

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Împăratul între Români.

Prin concentrările militare din anul acesta în ținutul Aradului, Aradul însuși și tot ținutul, capătă o importanță neobișnuită. Căci cu ocaziunea aceasta Monarhul nostru iubit apare în mijlocul populației, care este mai numai românească.

Este adevărat, sînt numai motive exclusiv militare, care aduc pe Monarh în părțile amintite. Sînt deprinderile armatei din partea locului, la care Monarhul, care este totodată și beliducele suprem al tuturor armatelor austro-ungare vine să asiste în persoană, spre a se convinge imediat despre calificațiunea lor pentru cea mai înaltă datorie patriotică la eventualitatea unui conflict cu vre-o putere armată străină.

Cu toate acestea, astfel de vizite ale Monarhului nici-odată nu sînt lipsite și de laturi, care n'au de a face cu concentrările militare și care tocmai pentru-că nu sînt provocate de motive politice, dau prilegiu la manifestațiuni sincere și nemeșugite, din care se vede lealitatea cea veritabilă, deosebită de cea care puzede numai din interes egoistic și este prefăcută.

Cetitorii noștri au avut și până acum ocaziune să vadă, că manifestațiunile sincere și nemeșugite nici acum nu lipsesc.

Românii, populațiunea, prin care Monarhul are să străbată până la centrul comitatului cu ocaziunea aceasta a venirii Sale la Arad și în mijlocul cărei are să petreacă în decursul concentrațiilor din cestiune, au folosit ocaziunea tocmai în înțelesul acesta.

Pe lângă toată amărîciunea și indignațiunea fără margini, câtă șovinismul maghiari, cei cu puterea politică în mână, au cauzat-o și li-o cauzează cu persecuțiunile și calumniile cele mai brutale, Românii, deosebind între Monarh și guvern, între Monarh și șovinismul maghiari, pe acela 'l-au primit între cele mai vii manifestațiuni. Pe Români nu 'l-au întăritat nici neîncredințele proceese de presă fără de nici un rost, nici calumnia, că sînt irredentiști încât să se demită, ca Maghiarii la vederea unui petec negru-galben, la declarațiunile pătimase și insultătoare. Ro-

mânii au și acum aceleași simțăminte. Ei întimpină și acum pe Monarh, cum se cuvine unui cap încoronat al statului, ai căror supuși sînt.

Aceasta, se înțelege, că nu împedecă ca atunci, când va fi vorba de festivități oficiale arangiate de oameni oficiali, pe bani din vistieria oficială, Românii să fie siliți a sta mai înapoi, dacă nu a lipsi cu totul. Așa e sistemul politic de azi.

Însă postpunerea Româniilor și imbulzirea șovinismului maghiari peste tot locul în frunte, cu ocaziunea festivităților oficiale din incidentul venirii Monarhului la concentrațiile din ținutul Aradului, are să scoată și mai tare la lumină sinceritatea lealității române. Cu ocaziunea aceasta Românii vor dovedi superioritatea lor politică față cu compatrioții lor maghiari. Vor dovedi, că au convingeri firme politice și înainte do toate, că au caracter politic.

O însușire aceasta în viața popoarelor, despre care un scriitor german zice, că ea este aceea, care în oarele decisive din viața popoarelor obține premiul și este superioară chiar și geniului și virtuții.*)

Mărturisim, că nu sîntem numai satisfăcuți, ci și mândri de atitudinea Românilor din părțile Aradului. Pentru-că ori câtă siliță își vor da rău-voitorii noștri adversari, șovinismul maghiari, de a interpreta și denatura manifestațiile Românilor, intuițiunea imediată tot trebuie să impresioneze pe Monarh și în cele din urmă să-l dispună a-și face independent judecată proprie, dacă cumva nu o are făcută, despre caracterul politic al Românilor.

Noi ne măgulim cu speranța, că o are făcută. Pentru-că a avut ocaziune a-și cunoaște pe Români încă din anii 1848 și 1849. Românii atunci, cu toate-că procurorul Jeszenszky la altă ocaziune de pe tribuna dreptății, nepedepsit, ba și neadmoniat a zis, că pentru Români anii aceia sînt rușine și numai pentru Maghiari sînt laudă, au perseverat cu statortonicie în credință; au adus sacrificii peste puterile lor, sacrificii de sânge și de avere pentru Tron, dinastie și patrie; au făcut minuni de eroism în 1859 și 1866 și de câte-ori au cerut interesele patriei, ale Tronului și dinastiei, fără alte recompense decât conștiința că 'și-au împlinit cea mai înaltă și cea mai sacră datorință.

Monarhul nostru știe foarte bine cine sînt aceia, care în timpuri critice au întors armele contra patriei, Tronului și dinastiei și nu s'au sfîit nici chiar de detronarea Lui. Știe cine au fost

* Treitschke hist. u. pol. Aufsätze.

acea, care dacă n'au mai putut sta fățiș cu arma în mână, au conspirat contra monarhiei și au tradat patria. Ba punându-se sub protecțiunea inimicului au îndemnat la deserțiune pe ostașii care juraseră credință steagului împărațesc și cu desertorii transformați în insurgenți era de nou să provoace incendiul și devastarea revoluțiunii în sinul patriei.

Și dacă Monarhul toate acestea le știe, oare cu bărfeli și calumnii, cum sînt cele din timpul recent și pe baza căror curg proceesele de presă în abundanță, se va pute întuneca caracterul politic al Românilor, probat și lămurit prin toate foudurile?

Credința noastră este firmă, că nici bogăția de frase ale procurorului Jeszenszky, care a avut cutezanța a învinul româniimea din două monarhii cu creațiuni de ale fantasiei sale, nici venitul ce curge de ani din presa maghiară contra Românilor de pretutindenea nu va fi în stare să turbure impresiunile Monarhului primite în localitățile unde a fost întimpinat și s'abătătorit de Români în zilele acestea.

Pot ministrii ungurești, pot alți curteni, pot toate zierele guvernului unguresc să cânte în toare zilele de „ultraism“ românesc, de „irredentă“ română și de câte alte minciuni inventate cu scop de a calumnia pe Români, pentru-că toate acestea au să se împrăștie cum se împrăștie negurile dinaintea puterii razelor soarelui.

Și dacă cumva, ceea-ce nu putem crede, s'ar întempla, ca ministrii și curtenii ungurești și presa maghiară să străbată totuși cu invențiunile și minciunile lor și caracterul politic al Românilor să fie acoperit de bărfeli și calumnii maghiare, noi tot putem fi satisfăcuți și mândri. Putem fi, pentru-că atitudinea Românilor între care petrece acum Monarhul oglindează atitudinea națiunii noastre întregi. Ear' atitudinea aceasta va fi imposibil să rămână pentru toți vecii ascunsă. Ca mâne are să se cunoscută monarhiei și Europei și prin ea și caracterul politic al Românilor. Și atunci avem ca asigurată și aprițarea și răsplata.

Petrecerea Monarhului așadară între Români pentru Români este de mare importanță politică. Importanța aceasta nu se alterează prin nici o altă împrejurare. Chiar și dacă episcopatul lui român 'i-se vor spune, după-cum zic șovinismul maghiari, „lecțiuni“ noue ungurești și cu ocaziunea aceasta.

De sigur se vor da la Boroșineu „lecțiuni“. E numai mare întrebare cui? Maiestatea Sa astăzi e mai bine informată. Strigătul de durere a zece milioane împilați e imposibil să nu fi

pătruns până la înălțimea Tronului. „Lecțiunile“ ce se vor spune, vor fi lecții energice, dar' la adresa aceloră, care o merită.

Ceea-ce însă ne mărește bucuria și mândria este împrejurarea, că Românii din partea locului au avut bunul simț și au înțeles importanța situațiunii și nu au lăsat-o neexploată.

Maiestatea Sa între Români.

Fruntașii români din Galșa au înaintat Maiestății Sale următoarea adresă omagială:

Maiestatea Voastră!

Deși cătrăniți până în adîncul inimii de persecuțiunile ce le îndurăm din partea fraților maghiari, sosirea Maiestății Voastre pe acest ținut, așa zicînd, curat românesc ni-a umplut inimile de bucurie și a făcut să uităm pe un moment acele suferințe.

Istoria ne e martoră, că fidelitatea cătră Tron și iubirea cătră națiune a fost întotdeauna însușirea Românilor.

Noi, ca credincioși următori ai strămoșilor noștri, încălziți de aceste simțăminte, Vă zicem:

Bine ați venit, Maiestatea Voastră, între noi.

Fie sceptrul Vostru gloriuos și mulți ani fericiți să Vă dea cerul!

Galșa, 8 Septembrie 1893.

Ai Maiestății Voastre cei mai credincioși supuși:

Ignatie Sărb, preot, Iuliu Groșorean, învățător, George Petran, George Bendea, G. Dirlea I. M. George, Dirlea al Florii, Moise Dirlea, Isosif Vanc, Mitru Răsman, Luca Dirlea, Mihaiu Boar, Iancu Dirlea, Pașcu Dirlea, Crăciun Dirlea, Tanase Costan, Florian Dirlea, Moise Brădean, Ioan Biroaș, Mihaiu Drăgoi, George Stanca, Laza Crișan, George Ludae, Todor Ișfan, Todor Poerșor, Pavel Dulhaz, George Mara, Sava Mic, George Tămaș, Isaia Dirlea, Ioan Truț, Ioan Poerșor, George Blaj, Mihai Bulboacă, Mihai Tămaș, Pavel Mic, Petru Mara, George Crișan, George Păcurar, Florea Mara, Ioan Ardelean, Ioan Boar, Mitru Dirlea, George Mic, Pavel Drăgoi, G. Stanca, Mihai Drăgoi, Todor Dirlea, Pașcu Brădean, Mitru Brădean, Petru Drăgălina, G. Drăgălina, Pavel Crișan, Pavel Crișan al Iovi, Mitru Alicuciu, Todor Marița, Toader Marița, Petru Toda, Sava Pinteau, Petru Boldur, Vasile Boldur, George Dirlea, George Dirlea al lui Mitru, Petru Mihut, Florea Dirlea senior, Florea Dirlea, Nicolae Dirlea, Petru Dulhaz, Nicolae Cioban, Dămăian Cioban, Sava Cioban, George Tudor, Ștefan Dirlea, Pavel Răsman, Todor Răsman, Nuțu Răsman, Ioan Luta, G. Poenar, Ioan Eapa, Pașcu Ișfan, Nicolae Costan, Ioan Tat, Todor Tat, Ioan Truț, George Ardelean, Ioan Ișfan, Nicolae Covasintan, T. Ciolan.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Până când mai sta-vom oare
Să lovească 'n noi dușmanii,
Și privim la ei tăcînd;
Cum ne nimicesc tiranii...
Până când?

Până când vei ave parte
De batjocori o! Române?
Și umblavei tot plîngînd,
Pe-aste plaiuri, vechi străbune...
Până când?

Până când o să mai suferi
Să-ți răpească limba, lege
Și tot ce îți este sfînt,
Și 'n cătuși apoi te lege...
Până când?

Nu vezi tu că nu e glumă
Ce fac ei, ci e turbare,
Și tu stai privindu-ți blînd;
Cum loveșe în tin' de tare...
Până când?

Au ce s'a întemplat la Turda,
La Arad și-Oradea-mare,

N'a fost vandalism de rînd?
Și tu-ai stat în nemîșcare...
Până când?

Ți-ai uitat ce-a fost Românu'
Fie-acum destul odată!
Nu umbla numai plîngînd;
Stai în față și-'i întrea bă:
„Până cand?“...
Ioan Dolian.

Cugetele unei Române.

— Meditațiune. —

E zi de s'erbătoare, căldura e mare, astfel nu vom eși în liber până mai îndeseară, rămănem dar' în chilia recoroasă; el s'eramanul, la care fiecare dintre noi se gîndesc de nenumărate-ori pe zi, el nu poate eși la aer liber, nu are chilie recoroasă; celula lui în care petrece în continuu singur e întunecoasă, aerul infectat; când am gătit azi bucatele noastre de predilecțiune îmi adusei aminte că el nu se hrănește decât numai cu pâne. O, Doamne, și oare cum va fi pânea aceea? Am fost la biserică, prima mea rugăciune și aci, ca totdeauna când mă rog la D-zeu, a fost pentru el, m'am rugat ca Atotputernicul să-î deie tărîe trupească și sufletească ca să poată lupta până la sfîrșit, când ne vom aduna apoi toți Români, ci o turmă

condusă de acest păstor bun la altarul Domnului, spre a-î aduce jertfă de mulțumire pentru salvarea neamului nostru; apoi m'am rugat pentru s'ermana mea națiune, ca bunul D-zeu să se îndure și să ne trimită spiritul sfînt, ca luminat prin el fiecare Români să vadă calea care conduce poporul nostru din abisul de umilință și rușine în care inimicii noștri voesc să ne țină până la perire, să recunoască că fiecare din ei are să urmeze exemplul măreț al păstorului nostru cel bun; numai după aceea m'am recomandat grației divine pe mine și familia mea. Dar' lui ti este oare permis a merge la biserică, aceea poate că da, însă a celebra sf. liturgie? Nu! el este răpit de această mîngăiere.

O! și mult va suferi s'eramanul din cauza aceasta! Nu am spus-o, cine este acest bun păstor, dar' sînt convins că fiecare Români și Română a știut numai decât că vorbesc de părintele Lucaciu, despre el, care „zace strîns în feară“!! Da! ce e mai dureros, mai crud, mai amar, ni-a ajuns pe noi! Sau doar' poate exista o națiune mai rușinată, mai umilită, care este lovită 'astfel în față, ca a noastră, și ea totuși să nu se deștepte, să fie oare careva din noi în stare a uita măcar pe un moment torturile medievale ce are de a îndura martirul națiunii noastre, pentru-că a cutezat să ceară dreptate pentru neamul seu subjugat.

Dar' prigonitorii sei înzadar se încearcă a-î înfrînge, nobilul seu suflet va rămâne pururea tare, pururea neînvins; căci mii de rugăciuni se înalță la ceruri pentru el! Și soția acestui brav erou ce multe suferințe are de a îndura! Cum nu! când nouă, care nici-când nu am fost atât de fericiți a-î vedea odată, ni-se sfășie inima când ne cugetăm la patimile lui. Dar' totuși dînsa trebuie să se simtă fericită fiind soția unui astfel de bărbat, soția lui Lucaciu! Da, a marelui nostru „Lucaciu, al cărui nume îl rostim cu cea mai adîncă iubire și venerațiune, despre care vorbim mereu copilor noștri, al cărui exemplu fi poate însușiți mai mult decât al acelor eroi, care nu mai trăesc, căci despre el se pot convinge că există și se luptă neîncetat. Numai și numai un astfel de bărbat poate corăspunde idealului unei femei române, cum nu, când sîntem urmași ale mamei lui Ștefan-cel-mare, care mai bine a voit să-și vadă fiul mort, decât învins și umilit. Tot așa simte și astăzi fiecare Română adevărată, amorul și adorațiunea ce-î va inspira caracterul bărbatului ei o va face nespuse de fericită, o va învrednici a fi în stare a se lupta cu toate neajunsurile și năcazul. Avînd ea un astfel de tesaur nu va invidia dela altele podoabe splendide, saloane elegante și ori-ce confort, care te pot îmbăta pe câteva momente, dar' nu-ți pot întemeia deloc feri-

cirea. Dacă apoi bărbății noștri vor fi convingi, că nu avem alte pretensiuni, că sîntem tot atatea Corneli, care nu voesc să se mîndrească decât numai cu vrîrtea soților și a fiilor lor; lupta pentru existență nu-î va mai sili a-și vinde principiile cele mai nobile și datorița sacră față cu națiunea, ci vor cugeta liniștiți în timp de lipsă ca și Grenadirul lui Heine: „Las' sie betteln gehn, wenn sie hungerrig sind; ich habe viel besseres Verlangen“.

Francezul de câte-ori aude de vre-o isbîndă sau un fiasco grandios în afaceri politice, îndată își pune întrebarea: „unde e femeea?“ Adecă el toate le atribuie influenței femeilor. Dacă ele sînt așa de dibace, de ce se nu ne încercăm și noi norocul când e vorba de isbînda națiunii noastre și de un fiasco grandios al inițierilor, dar' așa ceva numai și numai până atunci ne va pute succede, până vom rămâne femei adevărate și Române bune, ear' nu imitînd caracterul bărbătesc și voină a înlocui bărbății...

Chemarea noastră este a lupta cu ei dimpreună, a le sta întru ajutor când au lipsă de noi și a-î încununa cu lauri când vor învinge!

Ana F. Silhan.

Trimbiță, Teodor Cristea Lăzărescu, Stefan Grec, Stefan Sărăndan, Teodor Gree, George Mihălescu, Teodor Mihălescu, Stefan Petrovici, Ioan Bule, Stefan Zomoniță, Petru Miloș, Teodor Miloș, Dimitrie Doboș, Petru Doboș, Petru Buda, Dimitrie Buda, Ioan Gălsan, Petru Vanc, Mitru Secula, Sigismund Secula, Petru Ludăie, Ioan Micolaj, Gligor Dobos, Nicolae Luca, Teodor Zăhan, Ioan Amar, Petru Amar, Teodor Văgălău, Nicolae Văgălău, Mitru Lărescu, George Zamfira, Ioan Zomoniță, Ioan Herlău, Nicolae Crăciunași, Mihaiu Criznic, Teodor Cornea, Floarea Debeleac, Teodor Doboș, Savu Lăzărescu, Pavel Văgălău, Simeon Pumnău, Ioan Cherechian, Șofron Zamfira, Arsa Boari, George Grada, Ioan Grada, Ioan Petica, George Debeleac, Mitru Debeleac, Nicolae Debeleac, Simeon Popa, Stefan Ardelean, Pavel Zamfira, Ioan Betea, Petru Doboș, George Crăciunași, Petru Gorcea, Stefan Amar, Stefan Cădari, Pavel Sărăndan, Teodor Gărdurari, Savu Dronca, Mitru Benea, Ioan Voscinari, Nicolae Busanda, Sima Muntean, Petru Faur, Nicolae Doboș și George Heci, economi, toți locuitori din Siria.

Maiestatea Sa Monarchul la BOROȘ-ȘEBIȘ.

— Telegrama biurului oficios. —

Boroș-Șebis, 10 Septembrie nou. Maiestatea Sa răspunde vorbitorului clerului gr.-or. episcopului Mețianu în chipul următor: „Cu plăcere Vă asigur de grația mea neschimbată și de scutul Meu binevoitor, care se extinde asupra tuturor supușilor mei fără deosebire de naționalitate și religiuine. Sperez de altfel și aștept că și Sfinția Ta vei ține departe prin influența Sfinției Tale pe credincioșii dela acele agitațiuni (Turda, Oradea-mare, Șimleu, Arad? Redact. „Trib.“) care în unele regiuni caută să seducă poporul, căci deși limba nu este aceeași, totuși fiecare naționalitate este de o potrivă îndatorată a susține concordia pacinică cu celelalte naționalități și de a stăpina de o potrivă legile și constituția țării, singur numai pe această cale se poate desvolta siguranța pentru adevăratele interese, și se poate ajunge binele comun. În fine îl asigur și pentru mai departe de grația Sa regească.

După aceea răspunde Maiestatea Sa deputațiunii comitatului și orașului Arad în chipul următor: „Nu dubitez că comitatul și orașul, și prin aceea își va manifesta alipirea către persoana Mea, ca poporațiunea care fără deosebire de religiuine și naționalitate stă aproape de inima Mea părintească, întărindu-se în fidelitatea ei, se va apăra contra ori-cărei agitații, căci numai în concordie părintească și lucrare pacinică poate poporațiunea să-și asigure binele comun și să-și realizeze interesele adevărate, precum o doresc Eu sincer aceasta.

Budapesta, 10 Septembrie n. La 9 oare a primit deputațiunea clerului romano-catolic sub conducerea episcopului Desseffy. Maiestatea Sa a răspuns în chipul următor: „Nu dubitez, că clerul romano-catolic, corespunzând chemării sale sfinte și în această regiune va căuta să desvoalte în poporațiune pacea confesională și concordia pacinică fără deosebire de confesiuine și naționalitate.

După aceea răspunde Maiestatea Sa episcopului Pavel, conducătorului clerului greco-catolic în chipul următor: Cu bucurie ascult expresiunea convingerii Sfinției Tale, că îngrijirea mea părintească este într'acolo țintită, că toți cetățenii iubitei mele Ungarii fără deosebire de limbă și confesiuine se alieze în concordie și pace reciprocă, ca să guste binecuvântarea păcii, progresului și binecuvântării.

Eu nu dubitez că și Sfinția Ta vei conlucra cu deplin devotament la realizarea acestei dorințe, căci precum de o parte accentuarea de fraze goale ale unui șovinism exagerat și demonstrațiunile condamnabile de stradă stau departe de adevăratul patriotism, tot astfel de altă parte datorită patriotică, pretinsă de adevăratele interese ale tuturor cetățenilor ca să fie concordie pacinică între naționalități și ca în tot locul, dar mai cu seamă în această regiune să se desvoalte și asigure stăpina pentru constituția și legile țării. Convins că și în viitor Te voui afla totdeauna gata pentru împlinirea grelelor datorințe primește mulțumita Mea

cea mai cordială pentru omagiul și asigurarea alipirii credincioase.

Atât biurului oficios.

Dela corespondentul nostru din Boroș-Șebis cât și dela un amic dela Oradea-mare primim următoarea depeșă:

Boroș-Șebis, 10 Septembrie n. 10 oare 45 minute seara. (Telegramă particulară a „Tribunei“.) Maiestatea Sa a dat Excelenței Sale episcopului Pavel cea mai splendidă satisfacțiune. Maiestatea Sa a timbrat canalele de stradă din Oradea cu expresiunea „gyalázat.“ *)

În ultimul moment primim vorbirea Sfinției Sale domului episcop Ioan Mețianu a „Tribunei“, rostită la primirea deputațiunii clerului român gr.-or. din eparhia Aradului. Lăsăm să urmeze:

Maiestatea Voastră cesară și apostolică regească! Preagrațioase Doamne!

Toate popoarele patriei simțesc nemărginită bucurie, de câte-ori au fericea a saluta pe Maiestatea Voastră în mijlocul lor.

Asemenea bucurie mare simte acum și clerul și poporul român din acest ținut, locuit aproape numai de Români, fii ai bisericii gr.-or. române, aparținători eparchiei mele; de aceea în numele clerului și poporului român de religiuina greco-orientală, în numele bisericii noastre naționale române grăbim și noi cu adâncă supunere omagială și la această ocaziune a da expresiune simțimentelor noastre de credință, alipire și lealitate ce le nutrim către Maiestatea Voastră și Preamnalta Casă domnitoare.

Biserica noastră națională nici între grelele împrejurări de acum nu perde din vedere sublima ei misiune de a conlucra nu numai la fericea credincioșilor ei, dar și la propagarea dragostei evanghelice, față cu toți supușii Maiestății Voastre, fără deosebire de limbă și confesiuine, și prin aceasta și la fericea iubitei noastre patrii, aflând în părinteasca grație a Maiestății Voastre cel mai puternic sprijin, la împlinirea tot mai cu succes a acelei sublime misiuni, deplin convinsă, că inima părintească a Maiestății Voastre dorește deopotrivă fericea tuturor popoarelor supuse glorioșului sceptru al Maiestății Voastre.

Deci pe lângă cea mai adâncă supunere rugăm pe Maiestatea Voastră să Vă îndurați Preagrațios a primi și dela noi adâncile noastre manifestări și asigurări de credință, alipire și lealitate, și pe noi și biserica noastră și pe credinciosul popor a-l învrednici și mai departe de Preamnalta grație regească.

Noi și toți credincioșii noștri, pe lângă cultivarea frumoaselor virtuți de credință și lealitate, erezite dela strămoși, nu vom înceta nici-odată în rugăciunile noastre de toate zilele a implora binecuvântarea cerului asupra Preamnaltei persoane a Maiestății Voastre, asupra Preamnaltei Case domnitoare și asupra iubitei noastre patrii, a cărei bunăstare și înflorire este năsuința comună a tuturor popoarelor Sale.

Să trăească Maiestatea Sa!

Aderență condamnațiilor REPLICII.

Ni-s-au mai trimis spre publicare:

Dlul Drd. Aurel C. Popovici
în Sibiiu.

Fiindcă prevedința divină Te-a binecuvântat, Dle Aurel C. Popovici, de ești unul dintre cei mai erudiți și distinși bărbați ai cauzei naționale române pentru timpurile necesare de o nobilă însușire, de frățească dragoste, de gândire și lucrare armonioasă a inimilor sincere, de jertfe pentru marile drepturi ale poporului român, de glorioasă renaștere națională, de o frumusețe sufletească și morală și neasemănată de onorifică și măreață, care nu poate să vestejască cu anii și vechietățile pe care nici înșai moartea nu le poate nimici sau a se comprima în natură, căci sînt de fire dumnezească: pentru-ace dar' rabdă suferințele lui Iov zicându-ți cu d-zeescul David, „Fericită e sluga pe care l-ai ales și l-ai trimis, Doamne“, precum „fericit e servul pe care îl va afla dl seu priveghind“, căru serv al națiunii de care bunul D-zeu Te-a învrednicit a fi Te asameni și ești prin mărimea, bărbăția, obtruderea, resignațiunea sinceră și devotată pentru binele și cauza națională, fiindu-ți după dreptul natural vrtuți strămoșești, diamanții cei mai de mare preț cărora toată suflarea românească, fii convins, că-ți mănecă cu frunțile și inimile sus, frecându-ți treptele urmelor trepid, vîzînd cum Te-au dat dușmanii mormîntului (temniței) în zori de zi, ca odinioară Jidovi pe însuși nevinovatul fiu al lui D-zeu, care a

*) Termin foarte puternic, care pe românește foarte palid se poate traduce cu „infamie“.

treia zi a înviat cu puterea-i d-zească, și prin mijlocirea ângerului din mormînt dăruind lumii viețată. Din care mormînt de resignațiune vei eși numai a 4 zi, fiindcă ești om, prin voința prea dreptului D-zeu și prin mijlocirea neamului românesc, prevestindu-le ziua cea frumoasă a fericiirilor poporului român.

Ucureș (com. Bihor), 24 Aug. 1893.

Aureliu Moțiu,
cand. de preot.

Domnului Aurel C. Popovici,
în Sibiiu

Osândindu-Te pe Tine, întreaga națiune au osândit-o.

Ce s'ar alege de poporul român atât de cumplit aspru dacă nu ar avé bărbați care să se jertfească pentru binele lui.

Marele Lucaciui suferă!

Eată acum Ți-a venit rîndul Ție, neînfricoșatule luptător. Dar' înainte, îndrăgîtu vostru aveți 3 milioane de Români care

Un glas numai așteaptă și...

Șarmașu-l-maré, 7 Septembrie.

Cei mai devotați: Constantin Rus, preot, Pompeiu Botezan, Ioan Botezan, Simeon Pinte, preotul Baldei.

Ilustre bărbat!

Inocent și drept ai fost ca lumina soarelui în lupta sfântă ce ai purtat-o pentru cauza românismului! Dar' durere! ei jupânii puternicii ai zilei, preocupăți în orbia lor de șovinism și patimă ungurească, nu au văzut-o. Ei Te-au condamnat, noi Te preamărim. Ei Te vor da pușcăriei, noi Ți vom perpetua memoria, ear' numele-Ți va rămâne însulpat în inimile fragede române!

Curaj și bărbăție! căci ai câștigat tot ce are poporul român mai scump: inima, iubirea și recunoștința!

Ne vom ruga ca cerul și prevedința divină să-Ți dăruiească țaria sufletească.

Dumitra, 8 Septembrie 1893.

În numele mai multora:

Ioan Pataki,
teolog.

După tunet evident că plouă.

După niște fapte ce cele dela Turda și Oradea nu putem aștepta dela Unguri o altă sentență contra domnilor Popovici și Roman ca cea din Cluj.

Dar' bun e Dumnezeu! Se va găsi ac și de cojocul pînteașilor.

Noi însă vom fi tari!

Vom susține cu țaria sfînta noastră cauză.

Nu ne vom teme de nimic, căci dreptatea e cu noi.

Să se teamă însă ei, când înaintea unui judecător just (firește că nu din Cluj), înaintea lui Dumnezeu, Vor avé să-și dea cont de mărșavele lor fapte.

Părlungeni. Creangă.

Domnului Aurel C. Popovici
în Sibiiu.

Intoleranța șovinistă Te-a pus în șirul celor mai mari martiri ai națiunii noastre românești. Causa pentru care suferi neînfrîntule luptător e cauza întregii români.

Sus stindardul nostru național!!

Sîntem gata la ori-ce jertfe!!!

Turda, 10 Septembrie 1893.

Teodor Trimbițaș, Iuliu Petricăș, Gaia, Nicolau Rusu, R. Ramonșan, Iuliu Gel Gelan, Simeon Nicoară, Stefan Mariș, Simeon Poruș, Valeriu Moldovan, George Tătar, Ioan Giurgiu, Ioan Cadareșcu, Septimiu Basil, Constantin Florian, Iuliu Murășan.

Dlul Drd. Aurel C. Popovici!

Încă o grea ispită asupra capului nostru. Desfrăul, intoleranța și corupțiunea societății maghiare erigate în principiu de drept și etică, a făcut să cadă încă un falnic stejar din mândra noastră ceată. Mărșevnia, lașitatea și imbecilitatea a făcut: ca prin rosturile celor din Cluj, să se confirme mai puternic, căt este de originală identitatea lor cu aceea a făptuitorilor lor. Osânda neagră — productul al unui creier de neam încruciat ce a picat asupra Ta, scumpule, Te-a ridicat în ochii națiunii Tale, care privește mândru și lacom spre dădăciul ei fiu. Ce e drept, lovitura aceeași cade cam sfâșietor asupra Ta, mai ales atunci, când zăruitul surd al lanțurilor Ți va isbi urechia și întunerecul mut al pămîntului Te va desface, pe timp mai îndelungat, de brațele fraților ce Te impresoară însă crede, că glasul rușei transmise sus la D-zeu din piepturile milioanei de Români ce Te încunjur din toate părțile, va găsi acolo balzamal rîcorilor la focol suferințelor Tale și la înălțarea dorurilor inimilor noastre.

Încă odată deci, primește dulce al nostru frate ceea-ce cu Tine și prin Tine cu toții de o potrivă vom a primi cumuna nevestețită a muceniciei poporului Țău robit.

Alba-Iulia, 9 Septembrie 1893.

Al Țău devotat confrate:

Ilariu Tulburean.

La adresa ziarului nostru primim din Buzéu următoarea depeșă:

Salutăm pe cei mai mari martiri ai neamului românesc. Soarele libertății și egalității din osânda lor va răsări. Ciasul dreptății se apropie. Curaj și înainte!

Dr. V. Bianu, Dr. Enotescu, I. Cihulețiu, Țințu, Dr. Dunduș, Ștefănescu, Gherman, Georgescu, Dr. Șapcăluș, Barbulescu, Săgiescu și alte 180 iscălituri.

OMAGIU

doamnei Popovici.

Sîmăntă doamnă și soră!

Toate câte Românce ne numim trebuie să admirăm curajul cu care ai întimpinat osânda atât de aspră a ilustrului Țău soț.

Primește caldele noastre salutări. Fii mândră de lovitura ce Te-a ajuns, cum mândre ne simțim și noi că soră Te putem numi Derzua, 6 Septembrie n. 1893.

Cristina Milian, Lucreția Milian,
ca mamă, ca fiică.

Doamnei Popovici,

în Sibiiu.

Patrioții maghiari se bucură și tălesc cu triumful tirăniei lor, condamnând pe iubitul D-Voastre soț.

Noi Români însă ne încurăm și fălim încă cu un martir, care suferă pentru noi pentru cauza noastră națională, cauză sfântă și dreaptă!

Cerul Vă trimite toate fericiirile!!

Teiuș, 8 Septembrie 1893.

Lucreția și Victoria Rațu.

Doamnei Maria Popovici!

Damele române din Alba-Iulia acompaniază durerile și suferințele Tale, cu durerile și suferințele inimilor noastre. Măna brutală a inimicului volnic Ț-a răpit dela sinul Țău, iubită și demnă soră a noastră, pe iubitul Țău soț pe vrednicul nostru confrate. Nu te supăra, suportă cu aceeași resignațiune, cumplitule lovituri, cu care ai știut stoarce până acum respectul și admirațiunea noastră și ai arătat că cât ești de vrednică a purta numele de Română. Isbește după-cum ai isbit și până acum toate tentațiunile de desnădejduire și ori-ce încercare de descurajare.

Te asigurăm că noi nu te vom părăsi nici-odată.

Alba-Iulia, 9 Septembrie 1893.

Damele române.

Doamnei Maria Popovici,

în Sibiiu.

Ca o adevărată matronă plină de curaj și iubire de neam ai exclamat în sala tribunalului din Cluj după publicarea groaznicilor sentențe asupra soțului D-Tale iubit: „Nu Vă temeți; dreptatea e cu noi, ea trebuie să învingă“. O, martiră română, mare-Ți este iubirea de neam, nu putem decât să Te admirăm.

În aceste zile de grea încercare, în care Ți-se răpește scumpul soț, tesaurul cel mai scump, venim a-Ți aduce omagiile noastre de admirațiune, promițându-Ți solemn că neînțat ne vom ruga pentru D-Ta, ca D-zeu să-Ți dea tărie de suflet întru suportarea grelelor suferințe, pentru soțul D-Tale iubit, ca să-năptos să-l revezi în cercul D-Tale și al scumpulor prunci și pentru neamul românesc, pe care atăta îl iubești și despre a cărui cauză dreaptă înșai ai profetizat că trebuie să învingă.

Șarmașul-mare, 7 Sept. 1893.

Cu adînc respect:

Amalia Pinte, Ema Rus, Sîlvia Botezan.

Protestul tinerimii române academice contra insinuărilor procurorului ungar.

Resultatul procesului Replicii ne-a revoltat. Plini de indignare și de griji pentru viitorul acestei nefericite țeri, ne punem întrebarea: că până când secularii noștri vrășmași vor abusa într'un mod atât de nerușinat de puterea care din întemplieră li-a picat în mână.

Indignarea și adîncă noastră revoltă sufletească este cu atât mai legitimă, cu cât vedem că înșai justiția nu este alta în mâinile inimicilor noștri, decât un josnic instrument cu care meru caută a ne lovi.

Au nu dovedește aceasta până la evidență procesul Replicii? Fără a se controla, dacă cele susținute în Replică sînt și adevărate, precum ele într'adevăr sînt, fără a se examina isvoarele care au dat naștere Replicii, judecătorii unguri aduc un oribil verdict asupra unui distins și iubit coleg al nostru, care n'a făcut altceva decât Ți-a pus excelențele sale puteri la dispoziția comitatului de redacție, care la rîndul seu n'a lucrat decât în deplină consonanță cu întreaga tinerime română universitară. Și acum vine judecătoriu ungurească și în loc să tragă la răspundere

pe toți care au lucrat la Replică și al căror nume îl știa, se descarcă cu o ură sîlbatecă asupra confratelui nostru.

Mai zică cineva că judecătorii unguri n'au scuipat dreptatea în față. Acum numai înțelegem cuvintele procurorului: „că justiția ungurească n'are păreche în lume“.

Ceea-ce însă mai cu deosebire ne-a revoltat până la sânge este pe de o parte cînica pe de altă parte stupidă încercare a procurorului ungar a nu voi să recunoască de autori pe tinerimea română universitară. Nu căutăm a reduce la adevărata ei valoare această manevră a procurorului pentru a stoarce dela juriu un verdict afirmativ, de aceasta n'avea nevoie cătuși de puțin, dacă își cunoștea oamenii. Pentru noi Români curtea cu jurați și așa n'are nici o însemnătate, noi putem să fim judecați și în absență tot cu același rezultat.

Ținem însă ca tineri universitari români a constata că nu iubitul nostru frate Popovici „a căutat să înșele lumea“, ci înșuși procurorul s'a înșelat pe sine și publicul seu unguresc, când a susținut neadevărul de maisus. Este o temerară și sfruntată cutezanță când procurorul numai cugetă: că noi tinerimea universitară română am puté înțrătată să ne uităm de noi încât să ne denegăm cel mai frumos titlu de onoare din viața noastră: colaborarea la Replică.

Protestăm solemn în contra acestei brutale însuării a și mai brutalului procuror. Ținem sus și tare să șeștie că noi toți sîntem adevărații autori ai Replicii, și nu numai confratele nostru Popovici. Toți voim și pretindem să fim trași înaintea barei judecătorești.

Protestăm energic contra ne mai pomnitului verdict, care s'a adus asupra unui confrate al nostru, pentru cuvîntul că dînsul n'a făcut altceva decât ceea-ce au făcut ceilalți ai lui colegi. Până atunci, până când nu ni-se va da adevărată satisfacție, noi universitarii români vom considera justiția ungurească de ceea-ce într'adevăr este: o mare minciună.

Știm de altmîntrelea care este scopul procesului. Procurorul înainte de toate este „Ungur“ și încă „Ungur“ ce nu vrea să facă rușine nobilului seu neam. În această „calitate“ procurorul pune alternativa „noi sau voi“. Cunoaștem aceste emfatiche cuvinte, care n'au nici măcar meritul de a ne puté pune pe gânduri, decum să ne însufe teroare. Și noi și mai ales noi vom lucra în consecuență. Ne vom face și noi de a noastră maximă: Noi sau voi. Lupta e ilegală, știm, dar' cu atât va fi mai mare entuziasmul ce-l vom pune în interesul acestei cauze. Istoria e plină de dovezi că popoarele asupra lui luptat cu un entuziasm înmîit contra asupritorilor lor. Ceea-ce nu va face numărul și forța brută, va face speranța în triumful cauzei noastre sfinte.

Cererea procurorului „de a nimici pe cei vinovați declarându-i vinovați“, e trivială. A uitat un singur lucru onorabilul procuror și cu dînsul poate și ceilalți descendenți a stepelor asiatiche: că nu sînt temnițele lor nici destul de spațioase, nici destul de întunecoase ca să ne înspăimînte în lupta noastră de emanciparea tirăniei ungurești.

Mergem cu bucurie în temnițele ungurești, rizînd cu ironie de sbuciumările șovinismului ajuns la paroxism. În fiecare spasmodică svîrcolire vom vedé un pas făcut înainte întru realizarea dorințelor noastre.

Până atunci vom face ceea-ce am făcut: ne vom nizu a arăta în fața întîntatului Occident al Europei, că Ungurii sînt nici mai mult nici mai puțin decât ceea-ce spunea procurorul că noi afirmăm despre ei: „un popor sîlbatec, dușmanii ai culturii și disprețuitori ai sentimentelor umane, o vecinică amenințare a păcii, un element care ține meru în ferbere partea de răsărit a Europei“.

Noi vom fi vecinic aceiași: Unul pentru toți, și toți pentru unul. Așa să ne ajute Dumnezeu!

G. Candrea,
stud. phil. la univ. Strossburg și colaborator la Replică.

„Münchener Allgemeine Zeitung“

despre

PROCESUL REPLICII.

În nrul seu dela 6 Septembrie importantul ziar german publică următoarea corespondență originală din Cluj:

„Pertractarea procesului în contra Românilor acușați de trădători de patrie și osândirea principalilor acușați a dlor Popovici și Roman cu greu va avé rezultatul la care

se așteptau cei din Budapesta. Căci prin verdictul juraților nici naționalitățile din Ungaria nu sânt intimidată, nici nu s'a dovedit înaintea străinătății, că Maghiarii se simțesc tari față cu naționalitățile. Din contră, în-treagă pertractarea și toate mijloacele cu care procurorul maghiar a pornit în răboiu, fac impresia de slăbiciune. Nu putea încapă în-doială, că Românii vor fi osândiți. Dni Po-povici și Roman numai de aceea au fost citați înaintea juraților din Cluj, pentru-a asupra lor ca Români să pronunțe verdictul jurații pur maghiari; ear' modul de a cugeta și proceda al Maghiarilor față cu Românii este deajuns cunoscut. Dar' procurorul maghiar a comis mare greșeală, că din capul locului a scos ca armă și pe „irredenta“. În străinătate domnia până acum opiniuni mai bună despre relațiile între Maghiari și naționa-litățile nemaghiare. Nici gând de pomeneală nu exista, că naționalitățile, deși au multe plângeri de spus în contra națiunii domina-toare, ar căuta să se deslipească de Un-garia sau de monarchia austro-ungară. Și într'adevăr cei din Budapesta n'aveau cel mai neînsemnat motiv a învinovăți naționa-litățile de astfel de nisințe de tradare de pa-trie. Când Românii voesc să pună pe cale constituțională Ardealul în alte raporturi cu Ungaria decât cele de astăzi; când Sârbii din Sud și Slovaci din Nord cer o împărțire a comitatelor pe basa întinderii limbei lor, astfel de nisințe nu însemnează încă deloc o deslipire de Ungaria.

Dar' Maghiarii zugrăvesc pe pereți niște chipuri pentru a arăta așa zis cu de-getul naționalităților nemaghiare și a le împinge pe calea, pe care nu le venia deloc în minte până acum a le ocupa. Ce purtare ne-cumpătată! Prin ea nu aduc folos nici sieși nici monarchiei. Cât de puțin tact politic, cât de puțină prudență politică tradează prin aceea, că la croirea pedepsei au procedat ca atăta asprime. Dela începutul erei constitu-ționale — adecă timp de 26 ani — nici o curte cu jurați n'a pronunțat judecată așa de aspră și apăsătoare ca cea din Cluj asupra Românilor Popovici și Roman. Dacă era intenția a înfricoșa prin asta naționa-litățile nemaghiare, chiar azi deja se poate convinge ori-cine, că s'a ajuns la con-trarul. Mai multe foi care apără cauza dreaptă a naționalităților, se bucură de pros-titile și nebulițele Maghiarilor; între altele o foaie sârbescă care scrie: „sto goje, to bol'o" — „cu cât mai rău, cu atât mai bine a u să ese lucrurile“.

Nebunie ori prostie?

Organul din Cluj al sfântului din Tô-rino publică în nr. din 9 Septembrie a. c. următorul lapsus caraghioslic:

„Podoba ur szedgyelje magdã“. (Di Po-dobă să se rușineze.)

Di Vasile Podoabă e popă valah, locu-ește în „Uj utca“. Di Podoabă e directorul și al acelei bănci numite „Economul“, pe care mai alaltăieri au voit să o jefuească și în fe-reastră căreia au uitat o funie ominoasă.

Di Podoabă merge el însuși la postă spre a prelua epistolele institutului. Di Po-dobă vorbește bine ungurește, dar' de aceea când merge la postă uită ca prin miracol cunoștințele sale limbistice maghiare și cere epistolele în limba valahă, și chiar și deslu-șiri pretinde în — limba valahă.

Oficialii postali sânt în perplexitate față cu dmsul, căci nu-i înțeleg limba și di Po-dobă exprimă din acest motiv într'un glas furios și de neteșles unele tonuri care nu seamănă cătuși de puțin cu o rugăciune de dimineață, cu înjurături însă da. În toată ziua așa pățește di Podoabă, în toată ziua vorbește în limba valahă și în toată ziua se mănăie și înjură.

Di Podoabă atât ca preot, atât ca lo-cuitor în Cluj din Uj utca, cât și ca cetă-țean al statului maghiar și ca om locuitor în-tr'un oraș maghiar între Maghiari, ca om care vorbește perfect ungurește și ca om care cu toate acestea se folosește de limba valahă față cu oficialii postali cer. maghiar: să nu se năcăjască, să nu înjure, ci să se rușineze“.

Nu știi într'adevăr ce să cugeți despre mintea domnului Bartha Miklos. D-sa dară provoacă pe un Român ca să se rușineze, fiindcă se folosește de limba sa maternă.

Noi credem că acela e demn de a se rușina, care nu se folosește de aceasta, ci de limba aspră, importată din Asia și fabricată spre a face-o mai mistuibilă abia de câteva decenii, căci până atunci credeam că și di Bartha va admite a nu se pute numi limbă.

Ca nu oficialii să priceapă limba publi-cului, ci acestia limba lor, acest principiu constituțional maghiar e vechiu, dar' cu toate acestea nu ne mirăm că el Podoabă nu s'a putut încă obicinui cu el.

Pe viitor va face bine di Podoabă dacă s'a purta și mai departe ca până acum, nu-mai cât privește înjurăturile ar fi bine dacă

le-ar exprima în limba statului, căci aceasta posedă un spirit deosebit de aromatic pentru înjurături și cel puțin l-ar înțelege oficialii.

CRONICĂ

Procesul nostru. Măne, Marți se în-cepe în Cluj procesul nostru. Acușați sânt domnii Albini, Brote, Russu, Dordea, ca redactori ai foii, di Balteș ca girant și earăși di Brote ca posesor tipograf. Domnii Albini, Dordea și Balteș au plecat cu trenul de ieri după amezai la Cluj, de unde nu sperăm ai mai vedea în curând. Asemenea a plecat și di Russu-Șirianul din Boros-Șebis, unde a stat la primirea Maiestății Sale ca co-res-pondentul nostru special. Despre di Brote încă n'avem știre, că primum citațiunea în Elveția unde se adă de present și plecat-a spre Anti-Mecca ardeleană.

Maiestatea Sa regele Carol în Buda-pesta. Intorcându-se în țeară M. S. regele Carol trecu la 9 Septembrie prin Buda-pesta, sosind acolo din Viena cu trenul de 1 1/2 oare după amezai. Regele purta haine civile de postav închis și un pardisiu roșietic-închis. În lipsa consulului general român, M. Sa a fost întâmpinat la gară de cătră se-cretarul consulatului de Poruț, care i-a pre-sentat pe inspectorul drumurilor de fer ale statului și pe șeful gării. Regele apoi prânzi în sala de așteptare, până la plecarea trenu-lui cel mai apropiat spre Predeal. Regele Carol era să se întâlnească în Buda-pesta cu Archiducele Albrecht, care călătoria la Boros-Șebis; ceea-ce însă nu s'a putut întmpla, deoarece trenul du-când pe Archiducele avu o întârziere de 40 minute.

Principesa Maria a României. Un ziar francez, „Journal des Débats“, aduce o știre veselă. Se știe că de mai bine de un an regina Elisabeta a României s'a retras la Newwied, lângă mama-sa, principesa de Wied. Iși aduce ori-cine aminte de motivele care au împins pe regina să părăsească curtea din București. Regele Carol s'a dus la ea și i-a anunțat oficial că nora sa adoptivă, tineră principesa Maria de România, este însărcinată. Regina Elisabeta a uitat vechile-i nemulțu-miri și a fâgăduit că dela toamnă își va re-lua locul la palatul regal din București și, ca să poată arăta și mai bine toată bucuria pe care i-o face fericita știre a designat ea însăși un admirabil proiect de leagăn de nuc sculptat, a cărui execuție a fost încredin-țată unuia din cei mai buni sculptori din Veneția.

Regele Sârbiei și Karaghieorgievici. În călătoria sa ce o face prin țeară, regele sârb Alexandru I. a sosit și la Topola unde zăc ramaștele mortuale ale întemeieto-rului fostei dinastii sârbești a Karaghieorgieviciilor — Kara Gheorghe; cel-ce din simplu țeran ce era, se scula în con-tra Turcilor și eșind biruitor, eluța aproape deplină independența țerii. Regele Alexandru I. depuse pe momentul eroului principe o cunună, pronunțând cuvintele cele mai elogioase asupra amintirii eliberatorului poporului sârbesc. Prin faptul acesta actual Rege al Sârbiei a dovedit deplina sa împăcare cu familia Karaghieorgievici-lor cu care Obrenoviciei până acu-a stau în dușmănie de moarte.

Minciună cu coarne. Dăm loc urmă-toarei notițe, în speranța de a stabili un mo-ment istoric: „Jurnalul maghiar „Egyetértés“ („Lucus a non lucendo), în nrul seu din 30 Iulie a. c. aduce o notiță basată pe spusele unui domn Iosif Nestor, despre care zice că la 1848 ar fi fost și honved; după aceste spuse, înainte cu puțin timp de anul 1867 cont. Andrássy Gyula ar fi călătorit în părțile ardeleni, și în călătorie s'ar fi abătut și în orașul Sibiu. După sosirea lui în acest oraș tinerimea română s'ar fi prezentat înaintea d-sale, ca să-i facă onorurile, și ca vorbitor ar fi fugat numit Nesztor. După acea vor-bire de aderare, contele Andrássy s'ar fi adresat cu oare-care amărăciune cătră tinerimea ro-mână și i-a adresat dojeni aspre că nu-i vede cu kalpak și pînteni, prin care jurstare tineri-mea română dovedește nepatriotism și o slugărnicie și cochetărie față cu Vicia. Deja atunci contele Andrássy a făcut-o atență pe tinerimea română, ca să se alipească de Ma-ghiari, căci ei sânt siguri că la Viena pe Maghiari îi vor primi cu brațele deschise, ear' de Români nu au lipsă Vieniuzi. De nu vor asculta Românii de acest sfat, apoi când Maghiarii vor comanda în țeară cu Românii vor infunda temnițele Gherlei și alte casamate. Deci, dacă nu voesc a păți astfel, apoi să-și însușească tinerimea română alte moravuri, și să-și tragă seama asupra lucrurilor mai sus expuse, și să lucre cu istețime“. Acestea sânt cuprinse în „Egyetértés“, care trage și câteva consecuențe. Întreagă această poveste este neadeverată, căci eu fiind pe acele tim-puri membru al tinerimii române din Sibiu, nu am cunoscut nici pe un coleg sub numele de Iosif Nestor, nici de o salutare a contelui Andrássy în Sibiu nu am auzit. Am auzit că venind contele Andrássy înainte cu vre-o 45 ani la Câmpeni în Munții-Apuseni, acolo a fost salutat de vre-o câțiva Români din acea localitate și că l'a bineventat di avocat G. Candrea. În interesul adevărului ar fi cu cale ca acest domn să ne spună cum și ce a răspuns di G. Andrássy? R. P.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

voltată în calitate de cassar al despărțemên-tului XIII. Abrud. Conștiința mea însă nu m'e lasă să nu declar, că lauda ce mi-se aduce, e o laudă nemeritată, și nu o pot primi, afară de aceea astfel de aparițiuni de-notă o tendență periculoasă pentru cauza în serviciul căreia stăm, cu deosebire atunci, când și alte persoane onorifice fiind în ser-viciul Asociațiunii din acest despărțemên-t, s'au distins prin o activitate neobosită, și nu știu dacă li-s'a dat o mulțumită protocolară. Lău-dați să fie onorații membri și contribuitori din acest despărțemên-t, dar' nu eu. Dumnezeu le răsplatească jertfele aduse pe altarul „Aso-ciațiunii“ noastre. Cu deosebire stăim: Iovu Bibuț, coop. gr.-catolic, cassarul despărțemên-tului XIII.

Rușii la Paris. Precum se știe o parte a flotei rusească dusă acum în apele din America, are să vină la 13 Octomvrie în portul francez din Toulon spre a întoarce Francezilor visita lor la Kronstadt. Cu prilegiul acesta oficerii flotei rusești vor face și o excursie la Paris. Știrile telegra-fice spun că directoi tuturor ziarelor parise-ene au ținut la 7 August o conferență, în care au luat hotărârea a arangia sărbări naționale în onoarea oficerilor ruși. Consiliul comunal din Toulon laotată cu poporația fac pregă-riți grandioase pentru întâmpinarea escadreii rusești. În ședința consiliului comunal dela 7 August s'a hotărât, că întreg consiliul fără deosebire de culoare politică, să se constitu-ească în comisie de sărbări, să votat în acest scop credit nemărginit. Prefectul Senei a decis ca flota franceză din Marea-Medit-terană nici să nu aștepte sosirea Rușilor la Toulon, ci să le meargă spre întâmpinare în marea largă, încât să între împreună în portul din Toulon. Și presidentul republicii di Carnot va merge la Toulon în ziua sosirii acolo a escadreii rusești. — Foile en-gleze discută destuinea înființării unei stațiuni navale rusești în Marea-Mediterrană (A se vedea ultima noastră revistă externă. Red. „Tribunei“) și vîd un pericol pentru interese-tele englezești în alianța franco-rusă. De aceea „Daily Telegraph“ sfătuiește ca Engliera să se alipească cătră tripla ali-anță.

Concert. Primum următoarea: Învitate la concertul împreunat cu petrece și joc ce-l vor arangia damele române din Timișoara cu concursul tinerimii din loc și jur în favorul copiilor săraci dela școalele române din loc în 8/20 Septembrie 1893 în sala „Fabrikshof“, la care își permite a vă invita dimpreună cu stîmata familie. Comitetul arangiator. Începutul la 7 1/2 oare seara. Bilete de perso-ană 2 coroane, de familie à 3 membri 3 coroane. Oferte și suprasolviri marinimose se primesc cu mulțumită la adresa doamnei cassieră Ana Cornea (Timișoara, Fabric, Bo-gessange nr. 4) și se vor cuita pe cale Zia-ristică. Damele sânt rugate a se presenta pe cât se poate în costum național. Pro-gramul: 1. Cuvînt de deschidere, rostit de doamna presidentă Maria Putici. 2. „Două inimii nu-mi dau pace“, de G. Dima, cântat de corul mixt. 3. „Cimpoiul“, caprițiu ex-ecutat pe pian și flaut de d-șoara Lucreția Radneanțiu și di Aurel Cosma. 6. „Ilustra-țiunea română“, compozițiune de C. Kárász, produsă pe pian de d-șoara Valeria Gherdan. 7. „Ce ne mai lipsește“, poesie de Grozescu, declamată de d-șoara Elena Cornea. 8. „Pot-pourri național“, executat pe violină de au-torul, di Valeriu Magdu. 9. „Luntrașul“, de Fr. Schipek, cântat de corul mixt. 10. Cuv-vent de închidere, ținut de di Paul Rotariu.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Turburări în Praga. În anul 1871, la 11 Septembrie, când ministrul-president al Cisleithaniei era contele Hohenwarth, apărî un rescript împărătesc, în care Maiestatea Sa recunoscu dreptul de stat al Boemiei și pusese în vedere încoronarea Sa ca Rege al Boemiei. Nu mult după acest rescript căzu ministrul Hohenwarth și de atunci nu mai era vorba de împlinirea celor cuprinse în „Rescript“. Ori de câte-ori Cehii cer prin reprezentanții lor realizarea dorințelor lor, se provoacă la acest rescript. După-cum sânt spiritele mai mult sau mai puțin infer-bentate, Cehii fac în cutare sau cutare an manifestații în ziua de 11 Septembrie. Anul acesta se pregătiau să aranjeze demonstrații mai sgomotoase decât altă-dată. Din toată țeara veniau aderați și știri despre modul solemn de sărbătorire în capitala țerii Pragă Cehii-tineri au voit să construngă și pe consiliul comunal a se alipi la demonstrațiune. Majoritatea însă, compusă din Cehii-bê-trâni n'a consimțit, ear' Cehii-tineri cu atât mai mare rivnă s'au pus pe lucru. Autori-tățile însă au interzis ori-ce întrunire, ceea-ce i-a întințit și mai mult. La 8 Septembrie seara, poporația din Praga a înscenat mani-festații ostile primarului capitalei. Întreaga miliție e consignată.

Procesul nostru.

Cluj, 11 Septembrie n. Au sosit deja acușații: Septimiu Albini, Ioan Russu-Șirianul, Alex. Dordea și Andr. Balteș. Dintre apărătorii slovaci au sosit: Dr. Miloș Stefanovic din Pressburg și Dr. Ioan Vanovic din T.-Sz.-Mar-tin. Ca apărător s'a anunțat încă Dr. Stefan Pop dela Arad. Interesul pentru pertractare se manifestă tot mai mult; probabil că va ține ziua și noaptea.

Procesul nostru.

Cluj, 11 Septembrie n. Au sosit deja acușații: Septimiu Albini, Ioan Russu-Șirianul, Alex. Dordea și Andr. Balteș. Dintre apărătorii slovaci au sosit: Dr. Miloș Stefanovic din Pressburg și Dr. Ioan Vanovic din T.-Sz.-Mar-tin. Ca apărător s'a anunțat încă Dr. Stefan Pop dela Arad. Interesul pentru pertractare se manifestă tot mai mult; probabil că va ține ziua și noaptea.

Procesul nostru.

Cluj, 11 Septembrie n. Au sosit deja acușații: Septimiu Albini, Ioan Russu-Șirianul, Alex. Dordea și Andr. Balteș. Dintre apărătorii slovaci au sosit: Dr. Miloș Stefanovic din Pressburg și Dr. Ioan Vanovic din T.-Sz.-Mar-tin. Ca apărător s'a anunțat încă Dr. Stefan Pop dela Arad. Interesul pentru pertractare se manifestă tot mai mult; probabil că va ține ziua și noaptea.

Economic.

Cucuruz și Cartofi în Ungaria. Mi-nistrul agriculturii înființează printr'o circula-ri că starea provitor la aceste două plante nu s'a schimbat din anul trecut. Cu cucuruz au fost sădite în estan 3,602.998 jugere ca-stastrale, ear' în anul trecut 3,632.027; cu cartofi în estan 795.067 jugere, ear' în anul trecut 795.038.

Prețul mărfurilor

Plaja din Făgăraș. În 1 Sept. n. Grâu hectolitru fl. 5.20 până 5.70; grâu mestecat fl. 4.25 până 4.80 sâcară d. 3.— până fl. 3.50; orz fl. — până fl. 3.20; ovės fl. 2.70 până fl. 2.90; cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.80; mazăre fl. 5.— până fl. 6.— fasole fl. 4.— până fl. 5.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; sâmentă de cânepă fl. 6.— până fl. 6.— sâmentă de in fl. 6.— 7.—; cartofi fl. 1.6) până 4.—; mălaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sâu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sâu urnate fl. 41.— până fl. 44, unsoare de porc 100 chl, fl. 65.— până fl. 66.—; slănină 100 chilo fl. 52 până fl. 60.—; sâpun 100 buc. fl. 22.— fl. 26.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fân fl. 2.50 până fl. 3.— carne de vită chilo 48 cr.; carnea de vițel 44 până 50 cr.; carnea de porc 38.— până 40.—; carnea de miel 32 până —; ouș 6 cu 10 cr.

Plaja din Blaj. Dela 8 Sept. n. Grâu, hect. fl. 4.— până 4.50, grâu mestecat fl. 3.50 până 4.— sâcară fl. 3.50 până —; ovės fl. 2.25 până 2.50 cucuruz fl. 2.— până 2,75, alac fl. 2.— până —; cartofi fl. 1.50 până 2.50, sâmentă de cânepă fl. 3.— până —; fasole fl. — până —; carne de vită chilo 48) până — cr., carne de vițel — până — cr., carnea de porc 48 până — cr., carnea de berbec 26 până — cr., 14 ouă cu 2) până — cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch

Nr. 2088/1893.

[2086] 1-2

Nr. 523/1893.

[2106] 1-2

Se exerie

Concurs

pentru ocuparea postului de scriitor la Patria...

Salariul anual e 400 fl., ear' confirmarea definitivă...

Cerere, provăzută cu documentele necesare pentru adevărarea...

Blaj, din ședința direcțiunii ținută în 7 Septembrie 1893.

Direcțiunea.

Concurs.

La școlile centrale grănițerești din postul regiment român I...

Emolumente împreună cu unu fiecare din aceste posturi...

Reflectanții au să-și substearnă pețițiunile instruite...

Comitetul școlilor centrale grănițerești din fostul reg. rom. I.

Sibiu, în 10 Septembrie 1893.

Convocare.

Pe baza hotărârii adusă din adunarea membrilor fondatori...

Totodată sunt rugați toți acei On. domni la care din încredințarea...

Baia-mare (Nagy-Banya), 8 Septembrie st. n. 1893.

Gavril Barbu, direct. exec. Michail Lucaci, cassar intermal.

Curs de moșit.

Direcțiunea institutului reg. ung. de moșit în Sibiu...

Prelegerile cu limba de propunere maghiară, germană și română...

Femei însărcinate se primesc, încât ajunge spațiul...

Sibiu, 1 Septembrie 1893.

Direcțiunea.

Pentru-ca și persoane mai sărace dela să se li-se de puțina de a se instrua...

ANUNȚ LITERAR.

În Tipografia Alexi, Brașov (Transilvania) au apărut și se poate procura...

Cărți de școală.

- G. Curtius, Gramatica limbii elenice, preluată de Stefan Iosif. Prețul fl. 2.50 cr. Gramatica limbii române de Nicolae Pilția...

Teatru.

- Vistavoil Marcu, comedie în 3 acte de Th. Alexi. Prețul fl. —20 cr. Curea, comedie în 1 act de Theochar Alexi. Prețul —15 "

III.

Cărți beletristice.

- Domnul de Ghiavahazi, novelă. Prețul fl. —50 cr. Babetă, roman de Theochar Alexi. Prețul —50 "

PARNASUL ROMÂN.

Culegere de poezii.

Broșat fl. 2.— în legătură de lux fl. 3.—

Acastă carte n'ar trebui să lipsească din biblioteca nici unu Român, căci întrunește în sine pe toți poezii, câți au avut Românii din vechime...

1001 de nopti

Povești arabe în 20 fascioare, una fl. —5 cr. Fiecare fascioară este ornată cu câte o ilustrațiune frumoasă...

Tipografia Alexi

Brașov, strada Hirscher nr. 4, în casele proprii.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea nimită veterinară.

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoscințe despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfăt în lungile seri ale iernii.

De Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1893.

Table with multiple columns showing train routes and schedules for various lines: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest - Rușava - Vercerova, Copsa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Gherdea - Oșorhelu - Regh-săs., Ghiriș - Turda, Sighișoara - Odorheiu, Simeria (Piski) - Petroșeni - Lupeni, Simeria (Piski) - Hunedoara, Brașov - Zernesoi, Brașov - Chezdi-Oșorhelu, Arad - Timișoara.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiunilor sînt a se ceta de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus.